

hvor finansministeren — taktisk klogt — endnu ikke har taget stilling til, hvilket særbeskatningssystem man vil gå ind for!

Ophævelsen af et entydigt urimeligt system, hvis urimeligheder stiger med indkomsten i afhængighed af forholdet, må nødvendigvis gavne dem mest forholdsvis, som i øjeblikket lider forholdsvis mest. En påstand om, at dette er urimeligt „skævt“, er entydigt det samme som at betegne de nuværende urimeligheder som rimelige, særbeskatning som godt.

Dette er et forhold og kan således ikke tages til indtægt for en påstand om, at særbeskatning vil være til gavn for de „høje“ indtægter, for forholdet mellem beskatning af henholdsvis høje og lave indtægter ved særbeskatning er ensidig afhængigt af udformningen af den skala, hvorefter alle skal beskattes. Og dennes udformning er den lovgivende myndighed, sagkundskab, ensidigt ansvarlig for.

Det er således falsk at påstå eller antyde,

at overgang til særbeskatning ikke kan ske uden tab for de lave indtægter i almindelighed eller bare for nogen gruppe af lave indtægter overhovedet, absolut! Det er falsk af den simple grund, at der i begrebet særbeskatning, beskatning uafhængigt af køn og civilstand, overhovedet intet er indeholdt om indkomsthøjde, om sociale hensyn defineret udelukkende efter indkomst. Derfor vil uheldige virkninger for grupper defineret udelukkende efter indkomst ved en given særbeskatningsordning udelukkende ligge i dennes uheldige udformning, ikke i særbeskatningen. Ansvar for udformningen er udelukkende finansministerens eget, og sammenhængene omkring sam- og særbeskatning skulle ikke være mere indviklede, end at netop finansministeriet gik forrest i retning af en sanering af diskussionen til udryddelse af demagogiske påstande og eksempler begrundet i tvivlsomme ordninger og forslag til sådanne.

Dansk Kvindesamfunds Ungdomskreds.

P. b. v.
Birger Hansen.

Til finansministeren, folketingets kildeskatteudvalg
og pressen.